COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 27.3.2019
COM(2019) 158 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

Al 37-lea raport anual al Comisiei către Consiliu și Parlamentul European privind activitățile antidumping, antisubvenție și de salvgardare ale UE și utilizarea de către țările terțe a instrumentelor de apărare comercială care vizează UE în 2018

{SWD(2019) 141 final}

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

Al 37-lea raport anual al Comisiei către Consiliu și Parlamentul European privind activitățile antidumping, antisubvenție și de salvgardare ale UE și utilizarea de către țările terțe a instrumentelor de apărare comercială care vizează UE în 2018

REZUMAT

Acest al 37-lea raport oferă două prezentări ale activității de apărare comercială a Uniunii Europene (UE). În primul rând, depășind în mod excepțional obligațiile juridice, prezentul raport inventariază în mod explicit principalele provocări, progrese și realizări ale Comisiei Juncker în domeniul apărării comerciale. De-a lungul celor 60 de ani de istorie a instrumentelor de apărare comercială (IAC) ale UE, probabil că nu a existat nicio perioadă mai dificilă decât cea cuprinsă între anii 2014 și 2019. Supracapacitatea globală din industria siderurgică a intensificat semnificativ solicitările de măsuri de apărare comercială. Impunând 25 de noi măsuri IAC privind oțelul în această perioadă, Comisia a avut o contribuție importantă, dacă nu chiar esențială, la viabilitatea și competitivitatea globală a industriei siderurgice europene. În plus, pentru prima dată din 1994, a fost actualizat cadrul UE de reglementare privind apărarea comercială, prin două modificări legislative majore. Aceste modificări au contribuit la garantarea faptului că IAC ale UE pot aborda în mod adecvat și de o manieră mai eficace și mai eficientă problema dumpingului și a subvențiilor accentuate și prejudiciabile. Pentru prima dată din 2002, Comisia a inițiat o anchetă de salvgardare privind produsele din oțel și a instituit măsurile necesare. După cum arată prezentul raport, abordarea eficientă, fermă și echilibrată a Comisiei a permis protejarea locurilor de muncă din UE. De asemenea, abordarea Comisiei a asigurat un răspuns susținut la atitudinile din ce în ce mai protecționiste ale unora dintre partenerii comerciali, reformând totodată propriul sistem de IAC, pentru ca acesta să funcționeze cu o eficacitate sporită pe viitor.

În al doilea rând, prezentul raport descrie activitățile antidumping (AD), antisubvenție (AS) și de salvgardare ale UE, precum și activitatea de apărare comercială a țărilor terțe împotriva UE în 2018. Această parte a raportului a fost elaborată în temeiul dispozițiilor actualizate ale articolului 23 din regulamentul de bază AD[1] și ale articolului 34 din regulamentul de bază AS[2], precum și ale articolului 23 din regulamentul de bază privind măsurile de salvgardare[3].

[1] Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO L 176, 30.6.2016, p. 21).

[2] Regulamentul (UE) 2016/1037 al Parlamentului European și al Consiliului privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO L 176, 30.6.2016, p. 55).

La fel ca în anii precedenți, prezentul raport este însoțit de un document de lucru al serviciilor Comisiei, împreună cu anexe care furnizează informații și statistici mai amănunțite.

Activitatea a fost semnificativă și în anul 2018 – au fost instituite măsuri în șase cazuri noi, nu au fost instituite măsuri în opt cazuri noi și s-a desfășurat o activitate la fel de intensă ca în anul 2017 în ceea ce privește revizuirea măsurilor existente.

În plus, anul 2018 s-a evidențiat și prin faptul că, în funcție de data deschiderii unei anchete, au fost aplicabile norme IAC diferite, ceea ce a însemnat că s-au aplicat trei seturi de norme în paralel[4].

Prezentul raport și documentul de lucru al serviciilor Comisiei care îl însoțește se află la dispoziția publicului la adresa:
http://ec.europa.eu/trade/issues/respectrules/anti_dumping/legis/index_en.htm.

---

3 Regulamentul (UE) 2015/478 al Parlamentului European și al Consiliului privind regimul comun aplicabil importurilor (JO L 83, 27.3.2015, p. 16).

4 În cazurile inițiate începând cu 8 iunie 2018, se aplică atât normele privind noua metodologie de calcul, cât și cele privind modernizarea (care implică, printre altele, o perioadă mai scurtă de anchetă). În cazurile noi și în reexaminările efectuate în perspectiva expirării măsurilor inițiate în perioada 20 decembrie 2017-7 iunie 2018, se aplică normele privind noua metodologie de calcul. Pentru toate celelalte cazuri, au rămas aplicabile normele „vechi”.

I. REALIZĂRILE COMISIEI JUNCKER

I.1 UN SISTEM AL UE ÎN MATERIE DE IAC APLICAT ÎNTR-UN MOD EFICACE – CU FERMITATE ȘI CU MODERAȚIE

Pentru a fi liber, comerțul trebuie să fie echitabil. Apărarea comercială a UE reprezintă piatra de temelie a acțiunilor UE care vizează menținerea unor condiții de comerț echitabil. Totodată, instrumentele moderne de apărare comercială (IAC) trebuie adaptate la realitățile economice, iar utilizarea lor trebuie să se limiteze la ceea ce este necesar pentru a elimina efectele importurilor prejudiciabile și comercializate în mod neloial. În acest spirit, comunicarea Comisiei intitulată „Comerț pentru toți”[5] a stabilit obiectivul prioritar de eficientizare și de sporire a eficacității IAC.

Acest lucru a fost cu atât mai important cu cât, pe parcursul mandatului său, Comisia Juncker a gestionat un număr foarte ridicat de cazuri de importuri neloiale, multe dintre acestea fiind critice pentru economia europeană. În perioada noiembrie 2014-decembrie 2018, au fost inițiate 170 de cazuri legate de IAC și au fost aplicate 95 de măsuri, pentru a restabili condiții de concurență echitabile. Dintre aceste măsuri, 35 sunt noi, iar restul reprezintă reînnoiri sau prelungiri ale măsurilor existente.

IAC ale UE protejează locurile de muncă și, astfel, au un **efect pozitiv direct** asupra structurii industriale a UE și asupra economiei acesteia: Măsurile IAC ale UE impuse de la începutul mandatului Comisiei au menținut într-un mod eficace peste 124 000 de locuri de muncă[6]. Sectorul siderurgic a fost cel mai avantajat, fiind protejate peste 86 000 de locuri de muncă. În ansamblu, măsurile adoptate de UE și aflate în vigoare la sfârșitul anului 2018 au protejat în mod eficace împotriva concurenței neloiale 320 000 de locuri de muncă directe în industrie.

IAC ale UE ameliorează situația industriei UE cu un cost economic minim. Într-adevăr, **nivelurile taxelor aplicate** de UE au fost mai mici decât cele impuse de alți parteneri comerciali. De exemplu, taxele aplicate oțelului variază în prezent, în medie, între 29 % și 45 %, în timp ce taxele medii corespunzătoare aplicate de Statele Unite (SUA) sunt de 54 %-87 %[7]. Unul dintre principalele motive al acestor taxe medii inferioare din UE este „regula taxei celei mai mici” („lesser duty rule” – LDR), potrivit căreia ar trebui remediat elementul ce reprezintă valoarea cea mai mică dintre sursa concurenței neloiale (marja de dumping) și efectul acesteia (marja de prejudiciu)[8]. În plus, Comisia inițiază anchete doar atunci când sunt necesare. De asemenea, aceasta evaluează dacă măsurile IAC contravin intereselor economice globale ale UE, înainte de a impune măsuri corective.

---

5 Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 14 octombrie 2015, intitulată „Comerț pentru toți – Către o politică comercială și de investiții mai responsabilă”, COM(2015) 497 final.

6 Sursă: Reglementările UE și plângerile oficiale din partea industriei sau cererile de reexaminare.

7 Sursă: Reglementările UE și OMC.

8 Există norme specifice pentru calcularea marjei de prejudiciu în caz de denaturare a prețurilor materiilor prime, care constituie cel puțin 17 % din costul de producție al bunului. În cazul subvențiilor, regula taxei celei mai mici nu se aplică de obicei.

Măsurile IAC ale UE au un **puternic efect de remediere**: în majoritatea cazurilor, încă din timpul anchetei, dar cu siguranță după instituirea de măsuri, importurile care fac obiectul unui dumping sau al unor subvenții scad considerabil. Tabelul de mai jos prezintă un eșantion de măsuri ale UE aflate în vigoare, împreună cu impactul acestora:

Produsul supus măsurilor	Origine	Scăderea importurilor care fac obiectul unui dumping sau al unor subvenții, provenite din locurile de origine vizate, după instituirea de măsuri (cele mai recente date privind importurile comparativ cu importurile din perioada anchetei inițiale)[9]
Radiatoare din aluminiu	R. P. Chineză	-98 %
Roți din aluminiu pentru autovehicule	R. P. Chineză	-38 %
Articole de masă și articole de bucătărie din ceramică	R. P. Chineză	-28 %
Plăci din ceramică	R. P. Chineză	-84 %
Hârtie fină cretată	R. P. Chineză	-99 %
Anvelope noi și reșapate pentru autobuze sau camioane	R. P. Chineză	-81 %
Produse din oțel (toate măsurile)	Diverse țări	-70 %
Produse din oțel (cazuri inițiate în timpul mandatului Comisiei Juncker)	Diverse țări	-89 %
Porumb dulce boabe	Thailanda	-62 %
Hârtie termică	Republica Coreea	-91 %

Sursă: Comext, reglementările UE

Un alt exemplu al eficacității măsurilor IAC ale UE constă în răspunsul Uniunii la criza oțelului, astfel cum este detaliat în secțiunea I.3 de mai jos.

În perioada noiembrie 2014-noiembrie 2018, ca urmare a instituirii de măsuri, UE a colectat taxe antidumping sau taxe compensatorii în valoare de peste 1,5 miliarde EUR, sumă transferată integral către bugetul UE.

Măsurile antidumping și antisubvenție trebuie reexaminate la cinci ani de la intrarea în vigoare, dacă industria UE dorește să mențină măsurile respective și după această perioadă. În perioada noiembrie 2014-decembrie 2018, Comisia a inițiat 52 de **reexaminări în perspectiva expirării** măsurilor UE. Astfel de reexaminări în perspectiva expirării măsurilor permit compararea situației industriei UE la momentul instituirii măsurilor cu situația acesteia

[9] Datele privind importurile din perioada anchetei inițiale sunt comparate cu importurile din perioada noiembrie 2017-octombrie 2018. În cazul anvelopelor, datele disponibile după instituirea măsurilor (șase luni) au fost extrapolate spre comparație. *A se vedea* Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1579 al Comisiei din 18 octombrie 2018 (JO L 263, 22.10.2018, p. 3).

cinci ani mai târziu. Comisia poate menține măsurile în cazul în care constată, într-o reexaminare în perspectiva expirării măsurilor, că este probabil ca dumpingul/subvențiile și prejudiciile să continue sau să reapară, dacă măsurile ar fi abrogate. Industria UE solicită reexaminări în perspectiva expirării măsurilor în aproximativ 75 % dintre cazuri[10].

Exemple selectate de reexaminări în perspectiva expirării măsurilor, ca indicator al eficienței IAC

Reexaminarea în perspectiva expirării măsurilor în ceea ce privește ***plăcile din ceramică***[11] este unul dintre numeroasele cazuri care ilustrează faptul că măsurile UE au fost eficace în a asigura viabilitatea pe termen lung a industriei UE. Înainte de instituirea măsurilor în vederea stopării practicilor de dumping ale Chinei, importurile din această țară amenințau însăși supraviețuirea industriei ceramice din UE: profiturile scăzuseră până la pragul de rentabilitate, iar investițiile și ocuparea forței de muncă au înregistrat, deopotrivă, un regres semnificativ. Instituirea măsurilor a îmbunătățit situația: industria UE și-a recăpătat rentabilitatea; productivitatea și investițiile au crescut considerabil. Într-un sector constituit în majoritate din IMM-uri, o astfel de tendință a investițiilor este fundamentală pentru a le permite întreprinderilor din UE să fie profitabile, acestea având în permanență nevoie să își modernizeze echipamentele pentru a urma tendințele pieței. Grație acestor măsuri, ocuparea forței de muncă s-a stabilizat, de asemenea, la un număr semnificativ de aproximativ 60 000 de angajați (chiar dacă acest nivel este mai scăzut decât înainte de începerea perioadei de dumping). Acestea fiind spuse, în pofida acestor evoluții pozitive, măsurile au trebuit să fie menținute ca urmare a capacităților neutilizate masive și a strategiilor agresive de stabilire a prețurilor ale exportatorilor chinezi. În urma reexaminării s-a constatat că, în absența măsurilor, ar fi existat un risc semnificativ ca practicile neloiale de export ale Chinei să fie reluate, având drept consecință un impact negativ asupra industriei UE.

Măsurile privind ***bicicletele*** din China sunt un alt exemplu notabil de eficacitate a IAC. Măsurile au fost instituite pentru prima dată în 1993 și o serie de reexaminări în perspectiva expirării măsurilor și de reexaminări intermediare ulterioare au concluzionat, de fiecare dată, că măsurile sunt în continuare necesare pentru a contracara practicile de dumping prejudiciabil ale Chinei. Se poate afirma, în mod rezonabil, că industria bicicletelor din UE nu ar fi existat astăzi fără măsurile antidumping. În alte țări, în care nu au fost instituite măsuri sau în care acestea au expirat, exportatorii chinezi acaparaseră aproape integral piața internă. Anchetele au arătat în repetate rânduri importanța supracapacității Chinei – cea mai recentă anchetă a indicat o capacitate neutilizată cu 25 % mai mare decât consumul total al UE, iar China se pare că a încercat să își valorifice la maximum această capacitate. Prin urmare, în 2013, UE a fost nevoită să pună capăt unei scheme de circumvenție de mare amploare a taxelor antidumping impuse asupra importurilor de biciclete chinezești prin Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia. Această măsură a permis industriei UE să revină la profituri modeste, dar susținute, astfel cum se arată în cererea de reexaminare în perspectiva expirării măsurilor, care se află în desfășurare în prezent.

Menținerea industriei bicicletelor din UE are efecte structurale asupra economiei UE. Fără o industrie funcțională a bicicletelor în UE, nu ar exista industria componentelor pentru biciclete din UE. De asemenea, Europa nu și-ar fi putut dezvolta o nouă piață importantă, și anume industria bicicletelor electrice, care prezintă în continuare un potențial de creștere semnificativ. În UE, 11 000 de locuri de muncă sunt legate direct de producția de biciclete, 16 000 de locuri de muncă de producția de componente pentru biciclete, iar 3 600 de locuri de muncă de bicicletele electrice. În

[10] Datele proprii ale Comisiei

[11] Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/2179 al Comisiei din 22 noiembrie 2017 (JO L 307, 23.11.2017, p. 25).

ianuarie 2019, Comisia a instituit măsuri antidumping și antisubvenție definitive împotriva importurilor de biciclete electrice din China. S-a constatat că exportatorii de biciclete electrice din China beneficiau de subvenții masive.

Înainte de instituirea măsurilor IAC privind ***roțile din aluminiu pentru autovehicule*** din China[12], situația industriei din UE se deteriorase din cauza importurilor din China care făceau obiectul unui dumping, astfel cum reiese, de exemplu, din scăderea volumului de producție și de vânzări și din pierderile semnificative. La cinci ani de la instituirea taxelor antidumping, situația se îmbunătățise considerabil. Industria UE a reușit să se redreseze și să înregistreze profituri adecvate, crescând în concordanță cu piața. Importurile din China au scăzut, iar cota de piață a importurilor din China s-a diminuat cu aproape 75 %. Măsurile au asigurat menținerea unei concurențe sănătoase pe piața din UE, întrucât cota de piață a furnizorilor din țări terțe și-a revenit, permițând astfel o ofertă mai amplă de produse la prețuri echitabile. Industria UE și-a mărit vânzările și producția cu 28 % și, respectiv, cu 25 % și a creat 1 200 de noi locuri de muncă (o creștere cu 10 %). Aceasta și-a mărit capacitățile de producție, pentru a face față cererii în creștere și pentru a-și îmbunătăți gama de produse. Totuși, a fost nevoie în continuare de menținerea măsurilor, întrucât, în caz contrar, exportatorii chinezi ar fi revenit pe piața Uniunii cu cantități mari, la prețuri scăzute și de dumping: ar fi reînceput ciclul de regres pentru industria din UE.

Globalizarea comerțului a generat posibilități mai mari de **circumvenție** sau de reducere în alt mod a eficacității măsurilor IAC. Din acest motiv, Comisia a monitorizat în permanență statisticile privind importurile, pentru a detecta eventualele cazuri de circumvenție a măsurilor[13] sau de absorbție a taxelor[14]. Pentru a remedia astfel de situații, în perioada noiembrie 2014-decembrie 2018, Comisia a deschis 14 anchete anticircumvenție sau antiabsorbție și, prin urmare, a extins măsurile adoptate în 14 cazuri și la alte țări sau produse, pentru a menține efectul dorit al acestora.

În cele din urmă dar nu în ultimul rând, pentru a evalua modul în care măsurile IAC și-au îndeplinit obiectivele, Comisia a ținut în permanență legătura cu **toate organizațiile principalelor părți interesate** afectate de măsurile de apărare comercială, pentru a evalua efectele acestora. Au fost organizate întâlniri periodice cu reprezentanți ai întreprinderilor și cu alte părți interesate, inclusiv cu scopul de a informa și de a discuta cu privire la reformele legislative legate de IAC, luând cât mai mult în considerare preocupările diverselor părți interesate.

I.2 UN SISTEM REMODELAT PENTRU O ȘI MAI MARE EFICACITATE ȘI CERTITUDINE

Modernizare

Nucleul cadrului UE de reglementare privind IAC datează de la finalul negocierilor din Runda Uruguay. Încă din 2008 s-a încercat modernizarea regulamentelor de bază. Abia în mandatul Comisiei actuale s-a reușit, însă, finalizarea cu succes a modificărilor necesare în vederea

[12] Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/109 al Comisiei din 23 ianuarie 2017 (JO L 18, 24.1.2017, p. 1).

[13] Circumvenția este definită drept o modificare a modelului de comerț între țări terțe și UE, care rezultă dintr-o practică, un proces sau o activitate pentru care nu există un motiv întemeiat sau o altă justificare economică suficientă în afară de instituirea taxei antidumping sau compensatorii.

[14] Absorbția se poate produce atunci când, după perioada anchetei inițiale și înainte sau după instituirea măsurilor, prețurile de export au scăzut ori nu au existat modificări sau au existat modificări insuficiente ale prețurilor de revânzare sau ale prețurilor de vânzare ulterioară ale produsului importat în UE.

modernizării. Acest lucru s-a datorat, printre altele, faptului că noile realități ale pieței globale și intensificarea practicilor comerciale neloiale au demonstrat în mod clar nevoia urgentă de eficacitate și certitudine sporite. După ce Consiliul și Parlamentul European au ajuns la un acord în ceea ce privește propunerea Comisiei, la 5 decembrie 2017, normele modernizate au intrat în vigoare la 8 iunie 2018. Datorită acestui important pas înainte, instrumentele de apărare comercială ale UE au devenit mai eficace, mai transparente și mai adaptate pentru a se confrunta cu provocările economiei globale, răspunzând totodată nevoilor întregii game de părți interesate, și anume intereselor producătorilor, importatorilor și utilizatorilor din aval din UE.

Legislația modernizată a UE prevede numeroase modificări. Aceasta a introdus un calcul îmbunătățit al marjei de prejudiciu, care este fundamental pentru aplicarea regulii taxei celei mai mici, una dintre caracteristicile esențiale ale IAC ale Uniunii. Modul de calcul al prețului neprejudiciabil a fost actualizat, pentru a reflecta mai bine realitățile economice actuale. Acesta include un profit minim de 6 %, precum și posibilitatea de a reflecta investițiile și nevoile de cercetare și dezvoltare ale industriei Uniunii atunci când se calculează marja de prejudiciu. Mai mult, noile norme pot ține cont de existența unor denaturări în ceea ce privește materiile prime, care afectează din ce în ce mai mult schimburile comerciale din zilele noastre.

Pentru o eficiență sporită, a fost adoptat un termen mai scurt pentru instituirea de măsuri provizorii – în prezent, aceste măsuri trebuie adoptate, în mod normal, în termen de șapte luni, dar cel târziu în termen de opt luni, în timp ce, anterior, adoptarea lor dura nouă luni. Astfel, industria europeană va beneficia mai rapid de protecție împotriva concurenței neloiale. De asemenea, pentru a avansa și mai mult în asigurarea transparenței procedurilor și pentru a le permite operatorilor economici să se adapteze mai devreme la măsuri, UE a introdus un mecanism de avertizare prealabilă în ceea ce privește instituirea de măsuri provizorii antidumping și antisubvenție. Nicio altă jurisdicție în materie de IAC nu mai folosește un astfel de sistem.

Un alt element esențial pe care Comisia a urmărit să îl realizeze a constat în apropierea IAC de nevoile întreprinderilor mai mici: în acest sens, IMM-urile din UE vor primi sprijin suplimentar atunci când iau în considerare măsuri IAC sau atunci când sunt afectate de acestea.

În final, pentru prima dată, legislația privind apărarea comercială permite Comisiei să ia în considerare aspectele sociale și de mediu din țările supuse examinării, într-o serie de circumstanțe bine definite. Acest lucru este valabil în special în ceea ce privește regula taxei celei mai mici, atunci când este necesară stabilirea marjei de prejudiciu. Această nouă abordare răspunde unei preocupări pe scară largă, pe care o manifestă numeroase părți interesate instituționale și o mare parte a publicului, potrivit căreia o politică comercială deschisă nu se poate baza decât pe un comerț durabil, care respectă un număr minim de valori comune.

Noua metodologie de calcul al dumpingului și instrumentul antisubvenție consolidat

La 20 decembrie 2017, regulamentele de bază ale UE au fost modificate, la propunerea Comisiei, pentru a aborda mai bine noile realități economice. Această modificare legislativă reprezintă o revizuire majoră a IAC ale UE. În primul rând, modificarea a introdus o nouă

metodologie de calcul al valorii normale a bunurilor care fac obiectul anchetei, în cazul unor denaturări semnificative induse de autoritățile din țara exportatoare. Astfel de denaturări pot exista într-o întreagă țară sau într-un anumit sector al ei: noile norme nu aduc atingere întrebării dacă unei țări i se acordă un tratament de economie de piață sau de economie planificată. Pentru a le permite părților interesate să își susțină opiniile în ceea ce privește țările în care există denaturări, Comisia poate publica rapoarte privind denaturările identificate la nivel de țară sau de sector. Primul astfel de raport a vizat China[15], aceasta fiind, până în prezent, țara care a făcut cel mai mult obiectul activității de apărare comercială a UE. De asemenea, Comisia a anunțat că următorul raport de țară va viza Rusia[16].

În al doilea rând, noile modificări au consolidat și instrumentul antisubvenție. Aceasta permite Comisiei să reflecte mai bine întreaga amploare a subvenționării, făcând posibilă, de asemenea, abordarea subvențiilor identificate abia în cursul unei anchete. Această modificare este importantă deoarece guvernele străine acordă din ce în ce mai des subvenții într-o manieră netransparentă și cu încălcarea normelor Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) privind notificarea subvențiilor.

I.3 UN SISTEM CARE ABORDEAZĂ ÎN MOD EFICACE PROVOCĂRILE GLOBALE EMERGENTE

În ultimii ani, IAC au devenit din ce în ce mai importante, aceste instrumente dovedindu-se esențiale în abordarea provocărilor comerciale globale.

Ca urmare a efectelor de propagare ale supracapacității Chinei asupra comerțului, **industria siderurgică europeană** a suferit pierderi severe în perioada 2013-2016. Răspunsul la nivel de politici a fost rapid și cuprinzător, în martie 2016 fiind publicată o comunicare[17] în care este prevăzută o gamă variată de măsuri care înglobează, în mod esențial, politica comercială.

În ceea ce privește IAC, răspunsul a fost unul dublu. În perioada 2014-2018, UE a impus 25 de măsuri noi privind produsele din oțel (din totalul de 35 de noi măsuri IAC), cu scopul de a elimina efectele prejudiciabile ale importurilor care fac obiectul unui dumping și ale importurilor care fac obiectul unor subvenții și de a restabili condițiile comerciale echitabile, contribuind astfel la redresarea sectorului. În plus, UE a luat o serie de măsuri pentru a proteja mai bine industria siderurgică în domeniul apărării comerciale prin supravegherea importurilor, desfășurarea unor anchete accelerate, deschiderea de anchete în funcție de amenințarea unui prejudiciu (în cazurile justificate) sau aplicarea retroactivă a taxelor definitive, atunci când este cazul.

---

15 Document de lucru al serviciilor Comisiei privind distorsiunile semnificative din economia Republicii Populare Chineze în scopul anchetelor în materie de apărare comercială, 20 decembrie 2017, SWD(2017) 483 final/2.

16 La momentul publicării prezentului raport, raportul de țară privind Rusia era încă în curs de elaborare.

17 Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European, Comitetul Regiunilor și Banca Europeană de Investiții din 16 martie 2016, *Siderurgia: păstrarea locurilor de muncă și a creșterii economice durabile în Europa*, COM(2016) 155 final.

Aceste măsuri au avut un impact semnificativ: importurile de produse din oțel vizate de măsurile adoptate în perioada 2014-2017 au scăzut cu peste 95 %, în medie, comparativ cu volumul importurilor înainte de instituirea măsurilor. Importurile nu au mai fost competitive odată ce elementul neloial al acestor importuri, și anume prețurile de dumping sau subvenționate, a fost neutralizat prin măsuri IAC. În cazul produselor din oțel critice, în cazul cărora industria utilizatoare din UE depinde de importuri, precum rulourile laminate la cald, importurile care fac obiectul unui dumping sau al unor subvenții au fost înlocuite cu importuri din alte surse, pentru care, la momentul respectiv, nu existau dovezi privind existența unor practici tarifare neloiale. Prin neutralizarea importurilor care fac obiectul unui dumping sau al unor subvenții, măsurile IAC au restabilit condiții de concurență echitabile, nu numai pentru industria producătoare din UE, ci și pentru alți furnizori din țări terțe, permițându-le, astfel, utilizatorilor din UE să se bucure în continuare de surse diversificate de aprovizionare.

Anul 2017 a adus primele semne concrete de redresare pentru sectorul siderurgic, ceea ce s-a datorat, parțial, instituirii măsurilor IAC de către Comisie. Cu toate acestea, industria siderurgică din UE a rămas vulnerabilă și afectată de importurile care fac obiectul unui dumping și/sau al unor subvenții. Acest lucru este determinat, în principal, de supracapacitatea globală din sectorul oțelului.

În acest context, anul 2018 a adus **provocări suplimentare în domeniul comercial**, care au necesitat o reacție rapidă, dar moderată din partea Comisiei. La 23 martie 2018, Statele Unite au impus o taxă la import de 25 % pentru produsele din oțel. Uniunea Europeană a considerat că aceste măsuri nu sunt justificate din punct de vedere juridic și a răspuns cu fermitate acestor acțiuni cu efect de denaturare a comerțului. Acționând pe trei niveluri – pe lângă contestarea măsurilor adoptate de Statele Unite în cadrul sistemului OMC de soluționare a litigiilor și instituirea unor măsuri de reechilibrare – Comisia a adoptat măsuri de apărare comercială declanșând o anchetă de salvgardare, prima după anul 2002. Într-adevăr, ca urmare a taxelor aplicate de Statele Unite, furnizorii globali au început să își redirecționeze o parte din exporturi dinspre Statele Unite către Uniunea Europeană. Pentru a evita o viitoare creștere bruscă a importurilor, care amenința să agraveze situația economică deja fragilă a producătorilor de oțel din UE (din cauza supracapacității globale), Comisia a adoptat măsuri de salvgardare definitive *erga omnes*[18]. Măsurile, sub forma contingentelor tarifare, vor menține fluxurile comerciale tradiționale și diversitatea surselor de aprovizionare de care are nevoie industria utilizatoare din UE, protejând totodată industria producătoare din UE împotriva deturnării fluxului comercial.

De asemenea, Comisia și-a intensificat lupta împotriva **subvențiilor cu efect de denaturare a comerțului** acordate de țări terțe. În special, subvențiile care contribuie la crearea unei supracapacități se pot dovedi a avea un potențial ridicat de denaturare și determină, deseori, efecte de propagare a producției excedentare către piețele de export. O astfel de subvenționare are adesea efecte care sunt asemănătoare, *de facto*, cu subvențiile pentru exporturi, acestea din urmă fiind interzise în temeiul normelor OMC. În perioada noiembrie 2014-decembrie 2018, Comisia a deschis 25 de anchete antisubvenție și a instituit pentru prima dată, a extins sau a prelungit 12 măsuri antisubvenție. În numeroase cazuri, constatările în urma anchetelor au indicat niveluri relativ ridicate de subvenționare, ceea ce se întâmpla destul de rar în

[18] Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/159 al Comisiei din 31 ianuarie 2019 (JO L 31, 1.2.2019, p. 27).

perioadele anterioare. Pentru a menționa doar câteva, au fost instituite taxe compensatorii semnificative pentru produsele din oțel plate laminate la cald din China (taxe compensatorii de până la 35,9 %) sau pentru anvelopele din China (taxe compensatorii de până la 51,08 %). Dată fiind importanța din ce în ce mai mare a abordării problemei subvenționării de către țările terțe, Comisia a lansat o **bază de date** specială privind subvențiile, care vizează asigurarea unei transparențe sporite a schemelor străine de subvenții. În prezent, baza de date este publicată pe site-ul web al Comisiei[19] și este actualizată periodic. În acest sens, trebuie menționat că membrii OMC au obligația legală de a-și notifica subvențiile către OMC. Totuși, numeroși membri ai OMC nu respectă această obligație sau o respectă doar parțial. UE a reclamat în mod sistematic aceste cazuri de neconformitate în cadrul Comitetului antisubvenții al OMC. În plus, aceasta a comandat studii care analizează subvenționarea de către guverne străine, mai ales de către China. Aceste studii vor fi puse la dispoziția publicului, pentru a compensa lipsa de transparență a schemelor străine de subvenții.

I.4 UN ANGAJAMENT FERM DE A RĂSPUNDE ACȚIUNILOR ȚĂRILOR TERȚE

În cadrul eforturilor sale de **a asigura condiții de comerț echitabile** pentru industria europeană, Comisia a intervenit și atunci când țările terțe au încercat să impună măsuri de apărare comercială nejustificate împotriva exporturilor din UE. Activitatea de apărare comercială la nivel mondial s-a intensificat continuu începând din 2014 și a atins nivelul maxim înregistrat vreodată în 2018, când serviciile Comisiei au intervenit în aproximativ 70 de anchete străine privind apărarea comercială. Aceste intervenții au constat în transmiterea de documente scrise și în participarea la audieri la nivel tehnic în contextul anchetelor în curs. Acolo unde a fost necesar, Comisia a realizat și intervenții politice.

Scopul unor astfel de măsuri este de a garanta că normele sunt respectate și că este evitată utilizarea abuzivă a IAC. Astfel, acțiunile Comisiei au prevenit numeroase măsuri nejustificate. Printre exemplele notabile se numără următoarele:

(1) Statele Unite au deschis anchete împotriva importurilor de aeronave civile de mari dimensiuni din Canada. Acest caz a afectat în mod indirect Uniunea Europeană, întrucât a implicat o companie din UE care producea aripi pentru aeronavele canadiene. Orice măsură ar fi putut pune în pericol în mod direct aproximativ 4 000 de locuri de muncă din UE. Comisia a avut mai multe intervenții pe parcursul anchetei Statelor Unite, evidențiind inconsecvențele clare ale situației cu normele OMC. Aceasta s-a axat, în special, pe absența prejudiciului pentru industria din Statele Unite. Acest argument a condus la încetarea anchetei Statelor Unite în ianuarie 2018.

(2) Comisia a intervenit cu succes în ancheta de salvgardare din Turcia în ceea ce privește anvelopele, susceptibilă să afecteze exporturi anuale ale UE în valoare de 450 de milioane EUR: Comisia a intervenit în mod convingător, iar măsurile au fost evitate.

(3) De asemenea, acțiunile Comisiei au avut succes în ancheta antidumping privind importurile de hârtie cretată desfășurată de India (exporturi în valoare de aproximativ 110 milioane EUR). Comisia a avut numeroase intervenții, incluzând implicarea delegației UE

[19] http://trade.ec.europa.eu/doclib/html/157607.htm

și, într-un final, o intervenție directă a comisarului Malmström pe lângă guvernul indian. Cazul a fost închis fără a fi instituite măsuri.

(4) Ancheta antidumping realizată de Australia în ceea ce privește importurile de conserve de tomate din Italia, un caz în care Comisia a fost activă timp de mai mulți ani (măsurile inițiale au fost impuse în 2014 și 2016, vizând exporturi în valoare de aproximativ 60 de milioane EUR la momentul respectiv), a înregistrat o evoluție pozitivă în 2018. Grupul de reexaminare din Australia a confirmat că nicio măsură de sprijin direct acordat cultivatorilor de tomate din Italia nu a avut efecte de denaturare, iar pe piața tomatelor din Italia nu exista o „situație specială a pieței", închizând definitiv cazul.

(5) Comisia a intervenit în ancheta de reexaminare antidumping desfășurată de Statele Unite, privind importurile de hârtie necretată din Portugalia (exporturi în valoare de aproximativ 140 de milioane EUR). După intervenția Comisiei, taxa finală de 37 % a fost redusă la 1,75 % (în mod similar cu o altă intervenție din 2016, în urma căreia taxa s-a redus de la 29 % la 7 %).

(6) Comisia a intervenit în ancheta antidumping efectuată de Columbia în ceea ce privește cartofii prăjiți congelați proveniți din UE. Drept urmare, a scăzut numărul societăților comerciale afectate de taxe și s-a diminuat nivelul taxelor. Totuși, măsurile rămân problematice, iar Comisia ia în considerare întreprinderea unor noi acțiuni pentru eliminarea măsurilor, precum intervenții bilaterale suplimentare sau posibile acțiuni în cadrul OMC.

De asemenea, în numeroase cazuri, Comisia a apelat la **procedurile de soluționare a litigiilor în cadrul OMC**, pentru a obține eliminarea măsurilor nejustificate. Acest lucru s-a întâmplat în cazul taxelor antidumping aplicate de Rusia pentru vehiculele comerciale ușoare din Germania și Italia, unde s-a constatat, în final, că Rusia încălca obligațiile ce îi reveneau în temeiul normelor OMC și, prin urmare, măsurile nu au fost prelungite.

Pe perioada mandatului Comisiei, negocierile **acordurilor de liber schimb** au oferit posibilitatea de a se ajunge la un acord cu partenerii în ceea ce privește norme comune în procedurile de apărare comercială. Acestea au inclus o transparență sporită în efectuarea anchetelor și garantarea unei abordări echilibrate în aplicarea taxelor. Acest obiectiv s-a realizat, de exemplu, promovând aplicarea regulii taxei celei mai mici, acolo unde a fost posibil, și ținând cont de interesele importatorilor și ale utilizatorilor din aval. Astfel de dispoziții fac în prezent parte din acordurile noastre cu Coreea și Japonia și sunt în curs de negociere cu alți parteneri.

I.5 UN SISTEM MAI TRANSPARENT

Deși normele OMC stabilesc doar cerințe minime, Comisia actuală a implementat o serie de inițiative privind transparența, astfel încât sistemul IAC să devină mai eficace, mai favorabil incluziunii și mai informativ pentru cei vizați. Prin urmare, Comisia operează în prezent o platformă web dedicată (TRON), care permite schimburi de informații mai bune și mai simple cu părțile interesate. Aceasta oferă părților acces neîntrerupt la dosarele de anchetă neconfidențiale, pentru o apărare mai eficace a drepturilor acestora. În ceea ce privește transparența față de publicul larg, începând din luna mai 2016, Comisia publică sistematic pe site-ul său web rezumate neconfidențiale ale tuturor plângerilor sau cererilor de reexaminare. În plus, depășind angajamentele asumate de Comisie în comunicarea intitulată „Comerț

pentru toți", începând cu 1 august 2017, serviciile IAC pun la dispoziția fiecărei părți interesate care face obiectul unei vizite de verificare un raport al vizitei respective. O versiune neconfidențială a acestui raport este inclusă și în dosar și este accesibilă altor părți interesate. Rezultatele vizitelor de verificare se pot dovedi a fi critice pentru constatările legate de anumite societăți comerciale, iar o astfel de măsură poate contribui la evitarea litigiilor inutile.

Totodată, Comisia finalizează punerea în aplicare a unui alt element ce facilitează informarea publicului cu privire la procedurile de apărare comercială, permițând publicarea pe site-ul său web a informațiilor privind cererile de rambursare ale societăților și anchetele aferente.

II. ACTIVITATEA IAC ÎN 2018

II.1 ACTIVITATEA DE INVESTIGARE

II.1.1 Prezentare generală

La sfârșitul anului 2018, UE avea în vigoare 93 de măsuri antidumping definitive și 12 măsuri compensatorii[20]. Aceasta reprezintă o ușoară scădere comparativ cu anul precedent.

Activitatea de investigare a rămas la un nivel ridicat, aproape atingând nivelul din 2017. Activitatea a constat în principal în noi anchete în temeiul unor noi seturi de norme IAC, precum și într-un număr încă semnificativ de reexaminări. La sfârșitul anului 2018, erau în curs de desfășurare 45 de anchete, precum și șase anchete vizând rambursări, care acopereau 99 de cereri de rambursare.

O prezentare mai detaliată a legislației IAC și informații privind activitatea anuală sunt furnizate în documentul de lucru al serviciilor Comisiei și în anexele sale relevante ce însoțesc prezentul raport.

II.1.2 Anchete AD și AS (a se vedea anexele A-I)

În 2018 au fost deschise 10 anchete noi. În două proceduri au fost instituite taxe provizorii. Patru cazuri s-au încheiat cu instituirea unor taxe definitive, în timp ce opt anchete s-au încheiat fără să se instituie măsuri.

Anchetele de reexaminare au reprezentat în continuare o parte semnificativă a activității. În 2018 au fost inițiate 17 anchete de reexaminare în perspectiva expirării măsurilor, iar șase reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor au fost finalizate cu confirmarea taxei. Nicio reexaminare efectuată în perspectiva expirării măsurilor nu a fost finalizată prin încetarea măsurilor. Pe parcursul anului 2018, patru măsuri au expirat în mod automat.

Au fost inițiate trei reexaminări intermediare. Patru reexaminări intermediare s-au încheiat fără modificarea măsurilor, iar două s-au finalizat cu o modificare.

În sfârșit, în 2018, trei anchete au fost redeschise; acestea vizează, de regulă, punerea în aplicare a hotărârilor judecătorești. Au fost finalizate cinci reexaminări de acest fel.

II.1.3 Anchete privind salvgardarea (a se vedea anexa L)

În 2018, UE a inițiat trei anchete privind salvgardarea – una *erga omnes* privind produsele din oțel și două bilaterale împotriva Cambodgiei și a Myanmarului în ceea ce privește orezul Indica, în temeiul normelor sistemului generalizat de preferințe al UE.

II.1.4 Activități de verificare

În cadrul anchetelor sale, Comisia efectuează vizite pentru a examina evidențele societăților comerciale sau ale asociațiilor, cu scopul de a verifica informațiile furnizate în timpul

[20] Măsurile sunt contorizate pe produs și pe țara vizată, fără extinderi.

procedurilor. Pe parcursul anului 2018, serviciile IAC ale UE au efectuat 167 de astfel de vizite, care au reprezentat, în total, 1 978 de zile-om de activități de verificare.

II.2 ASIGURAREA APLICĂRII MĂSURILOR (a se vedea anexele J, K, M, Q)

După cum s-a menționat mai sus, este esențial să se asigure punerea în aplicare eficace a măsurilor instituite. Una dintre activitățile-cheie constă în a garanta că măsurile nu sunt eludate prin absorbția taxelor sau prin circumvenție. În 2018 a fost inițiată o reexaminare antiabsorbție, însă aceasta încă era în curs de desfășurare la sfârșitul anului. Nu a fost finalizată nicio altă reexaminare antiabsorbție. În plus, deși nu a fost inițiată nicio anchetă anticircumvenție, două astfel de anchete deschise în 2017 s-au încheiat în 2018 fără extinderea taxei.

Monitorizarea angajamentelor face parte, de asemenea, din activitățile de asigurare a aplicării măsurilor. La începutul anului 2018 erau în vigoare trei angajamente între întreprinderi. Nu a fost acceptat niciun angajament nou pe parcursul anului. Prin urmare, la sfârșitul anului 2018 erau în vigoare tot trei angajamente.

În sfârșit, în ceea ce privește punerea în aplicare a măsurilor, Comisia colaborează îndeaproape cu OLAF. Ca de obicei, în 2018, Comisia a furnizat OLAF toate informațiile și dovezile privind orice activitate ilegală legată de IAC.

II.3 ÎNTREPRINDERI MICI ȘI MIJLOCII (IMM-URI)

Pe parcursul anului 2018, în contextul modernizării IAC, Comisia a lansat o inițiativă pentru a ajuta IMM-urile afectate de IAC, atât în UE, cât și în țările terțe. A fost creată o pagină web dedicată. Aceasta a reunit într-un singur loc sfaturi pentru societățile comerciale, exemple de chestionare, precum și un ghid cuprinzător privind modul de gestionare a procesului de anchetă. Inițiativa este complementară serviciului de asistență pentru IMM-uri, care continuă să ajute IMM-urile aflate în căutare de informații privind instrumentele de apărare comercială. Solicitările adresate serviciului de asistență pe parcursul anului au vizat atât solicitări de informații generale privind natura instrumentelor de apărare comercială, cât și întrebări mai specifice legate de cazuri.

II.4 STANDARDE SOCIALE ȘI DE MEDIU

Atunci când se aplică noua metodologie de calculare a valorii normale, Comisia alege o țară reprezentativă corespunzătoare pentru a construi valoarea normală a unui produs. Alegerea ar trebui să se bazeze pe o evaluare a nivelului adecvat de protecție socială și de mediu în țările vizate, atunci când există mai multe astfel de țări. Prin urmare, Comisia verifică, în cadrul noilor anchete și reexaminări în perspectiva expirării măsurilor inițiate după 20 decembrie 2017, mai ales dacă au fost ratificate convențiile internaționale relevante.

O descriere a modului în care sunt evaluate și luate în considerare standardele de protecție socială și a mediului în anchetele IAC poate fi inclusă abia în rapoartele anuale viitoare, după ce în urma anchetelor s-a ajuns la concluzii provizorii sau definitive. Niciuna dintre anchetele

în curs care folosesc noua metodologie nu a ajuns încă în această fază – rezultatele vor fi disponibile abia în următorul raport anual.

Mai mult, de la intrarea în vigoare a normelor modernizate privind IAC, atunci când Comisia calculează prețul indicativ al unui produs, acesta reflectă și costurile de producție reale sau viitoare ale societăților comerciale din UE, care rezultă sau ar rezulta din aplicarea unor acorduri de mediu multilaterale (și a protocoalelor la acestea), precum și a anumitor convenții ale Organizației Internaționale a Muncii. Prin urmare, începând cu 8 iunie 2018, Comisia a început să aplice această din urmă normă în anchetele sale. Și în acest caz, având în vedere că niciuna dintre anchetele în curs în care acest fapt ar fi relevant nu a ajuns încă în faza provizorie sau finală, următorul raport anual va trebui să revină la aceste cazuri.

II.5 CONTROLUL JUDICIAR EXERCITAT DE INSTANȚELE UE

În 2018, Tribunalul și Curtea de Justiție au pronunțat 26 de hotărâri în domeniul IAC: Tribunalul a pronunțat zece hotărâri, iar Curtea de Justiție s-a pronunțat în 12 cazuri de recurs și a pronunțat patru decizii preliminare. Hotărârile relevante sunt descrise în anexa S.

În 2018 au fost depuse 15 cauze noi în ceea ce privește IAC (comparativ cu 20 în 2017).

II.6 ACTIVITĂȚI ALE ȚĂRILOR TERȚE CARE VIZEAZĂ UE

Numărul total al măsurilor IAC în vigoare, care afectează exporturile din UE, s-a ridicat la 174 în 2018 (comparativ cu 162 în 2017). Se preconizează că această tendință va continua în anii următori, ținând cont și de numărul ridicat de anchete noi și în curs de desfășurare din anul 2018 (35, comparativ cu 31 în 2017), care ar putea conduce la instituirea de măsuri în 2019.

Statele Unite sunt responsabile de cea mai mare parte a măsurilor IAC împotriva exporturilor din UE, având în vigoare 33 de măsuri (26 în 2017). Comparativ cu 2015 (18 măsuri), aceasta reprezintă o creștere cu 89 %. De asemenea, această țară a contribuit în mod indirect la creșterea globală a măsurilor, întrucât țări precum Turcia sau Canada au inițiat anchete de salvgardare privind anumite produse din oțel, ca răspuns la măsurile privind oțelul luate de Statele Unite în temeiul secțiunii 232. Totuși, măsurile antidumping rămân instrumentul cel mai folosit la nivel global (133 de măsuri în vigoare din totalul de 174).

India este al doilea cel mai mare utilizator de IAC împotriva UE, cu 21 de măsuri în vigoare (21 în 2017), urmată de China, cu 18 măsuri în vigoare în 2018 (20 în 2017).

În ceea ce privește noile anchete din anul 2018, trei anchete au fost inițiate de Statele Unite, patru de India și două de China. Pe lângă acești utilizatori obișnuiți, la tendința ascendentă a utilizării IAC au contribuit și câțiva utilizatori care recurg mai rar la IAC. Acesta este, în special, cazul Australiei și al Argentinei; fiecare dintre aceste două țări a inițiat trei anchete noi în anul 2018. În plus, au apărut în scenă și alți utilizatori, precum Consiliul de Cooperare al Golfului (CGC), cu trei anchete în curs, Madagascar, cu două noi anchete de salvgardare, sau Columbia, care a inițiat în 2018 prima anchetă în cinci ani, privind cartofii prăjiți congelați.

În ceea ce privește măsurile instituite, Statele Unite ocupă prima poziție, cu zece măsuri noi instituite în 2018, urmate de Australia, cu patru măsuri noi, și de India și Turcia, cu câte trei măsuri noi. China a instituit o măsură nouă în 2018.

La nivel sectorial, sectorul siderurgic a fost din nou cel mai vizat, cu 12 anchete inițiate din totalul de 37 și 13 măsuri noi din totalul de 32. De asemenea, produsele din oțel au fost vizate de cea mai mare parte din numărul total de măsuri în vigoare în 2018 – 67 din totalul de 174. Substanțele chimice au deținut în continuare o cotă importantă, fiind inițiate opt anchete noi.

Deși Comisia intervine în majoritatea cazurilor care vizează UE, aceasta se axează în special pe aspecte sistemice și pe cazuri în care industria a solicitat asistență în mod explicit. În 2018, Comisia a intervenit, de exemplu, în ancheta de salvgardare privind importurile de lapte praf și brânză, realizată de Chile, și în ancheta de reexaminare antidumping privind conservele de tomate, realizată de Australia. Taxele impuse de Columbia pentru importurile de cartofi prăjiți congelați reprezintă o barieră deosebită în calea comerțului, întrucât se pare că marjele de dumping au fost crescute în mod artificial, prin folosirea unor metodologii deficitare.

În 2018, și industria hârtiei a fost vizată în mod special de anchetele realizate de India, de Consiliul de Cooperare al Golfului și de Australia. Comisia a intervenit în cooperare cu industria UE și monitorizează în continuare îndeaproape aceste anchete.

II.7 ACTIVITĂȚI ÎN CADRUL OMC

UE a continuat să se implice pe deplin și activ în promovarea unei agende privind subvențiile în cadrul OMC. În cursul anului 2018, la Geneva s-au purtat în continuare negocieri intense privind subvențiile pentru sectorul pescăresc. Deși s-au înregistrat doar progrese limitate, pentru 2019 a fost adoptat un program de lucru ambițios, care ar trebui să le permită membrilor OMC să finalizeze negocierile până la sfârșitul anului 2019.

În 2018, UE a participat la activitățile comitetelor relevante ale OMC pe probleme legate de IAC, care se desfășoară în lunile aprilie și octombrie. În cadrul Comitetului antidumping al OMC, UE a răspuns în special la numeroase întrebări privind reforma legislației UE în ceea ce privește IAC. În plus, UE a evidențiat aspecte îngrijorătoare ale anchetelor desfășurate de țări terțe împotriva UE sau a statelor membre.

De asemenea, UE a participat la ambele sesiuni ale Grupului de lucru antidumping al OMC privind punerea în aplicare. Printre temele discutate s-au numărat, de exemplu, calcularea marjelor de dumping sau metodologiile de determinare a probabilității de continuare sau de reapariție a dumpingului și a prejudiciului în reexaminările efectuate în perspectiva expirării măsurilor.

În cadrul comisiei speciale a Comitetului OMC pentru subvenții și măsuri compensatorii, a fost examinată notificarea UE din anul 2017 privind subvențiile. De asemenea, în cadrul reuniunilor ordinare ale Comitetului pentru subvenții și măsuri compensatorii, au continuat discuțiile privind contribuția subvențiilor la crearea supracapacității în diverse sectoare ale activității economice, sub egida comună a UE, a Statelor Unite, a Canadei și a Japoniei. Totodată, UE a solicitat, în repetate rânduri, îmbunătățirea transparenței din partea celorlalți membri, îndemnându-i pe aceștia să-și notifice subvențiile către OMC.

În cadrul Comitetului OMC pentru măsuri de salvgardare, UE a ridicat o serie de probleme privind anchetele de salvgardare ale altor membri ai OMC (de exemplu, Chile – lapte praf și brânză Gouda, Statele Unite – panouri solare sau Turcia – tapet). În plus, UE a răspuns la întrebări adresate de alți membri ai OMC în ceea ce privește inițierea anchetei sale de salvgardare privind anumite produse din oțel.

II.8 ACTIVITĂȚILE CONSILIERULUI-AUDITOR

În 2018, consilierul-auditor a primit, în total, 27 de solicitări de intervenție și a organizat opt audieri. În unele cazuri, solicitarea de intervenție a fost transmisă în același timp cu o solicitare de audiere pe lângă serviciile responsabile pentru anchetă. Consilierul-auditor a considerat că partea interesată ar trebui mai întâi să își prezinte preocupările în fața serviciilor, iar consilierul-auditor ar trebui să intervină doar atunci când nu se poate ajunge la o soluție. Prin urmare, părțile interesate care au solicitat o intervenție au putut găsi o soluție în mod direct cu echipele de anchetă în majoritatea cazurilor.

În 2018, doar câteva anchete au condus la solicitări de intervenție. Acestea au fost fie solicitări din partea mai multor părți interesate, fie mai multe solicitări de intervenție de la aceeași parte. Părțile interesate au contestat în principal determinările, faptele și concluziile anchetei și, în toate cazurile, serviciile au fost de acord să furnizeze clarificări sau să dezvăluie informații suplimentare. Într-un caz special, partea interesată a contestat politica de protecție a datelor cu caracter personal adoptată de Comisie în cadrul anchetei – cazul a trebuit înaintat Autorității Europene pentru Protecția Datelor. În cursul tuturor intervențiilor din 2018, consilierul-auditor a constatat că au fost respectate drepturile procedurale ale părților interesate.

În urma modificărilor legislative, rolul consilierului-auditor este recunoscut în prezent în mod explicit în regulamentele de bază AD și AS. În acest context, consilierul-auditor a contribuit, prin urmare, și la procedurile care urmează a fi aplicate de Comisie pentru creșterea transparenței și garantarea drepturilor procedurale ale părților.